

prijatelj šole, ni zgrisen klerikalec, ker tega politički program je: ljudstvo puščati v temi nevednosti in neumnosti. Veseli nas, da je med narodom še mnogo ljudi, ki so prijatelji šole in učiteljstva, čeprav niso našega prepričanja, ker sprevidijo njeno korist; le voditelji klerikalizma so iz dna svoje duše temu nasproti. Že vidimo, kako se repenčijo in vpijejo: Laž, laž! Mi smo prijatelji šole, samo liberalnih učiteljev ne maramo! — Tako torej? Saj smo že rekli, da bi rajši videli hudiča poleg sebe kakor drugače misleče v političnih zadevah. Za nas napredne, za narodno prosveto vnete, neumorno delavne in za trud z bedo plačane učitelje ne marate, ker smo vam in vašim idealom nasproti; in zaradi nas ter zaradi našega prepričanja puščate naš narod čedalje bolj propadati v nevednost? To je res prava laž! Saj imate nekaj svojih kimavcev Slomškarjev, zakaj pa tem ne pomagate? Klerikalizem je bil, in bo vedno dosleden nasprotnik šoli in ljudski prosveti, ker se zavedno, omikan in dobro odgojeno ljudstvo kmalu otrese klerikalnega jarma in jerobstva. Kjer je imel in še ima klerikalizem ljudsko prosveto v neomejeni svoji oblasti, vidimo dokaz svoji trditvi. On je imel dovolj časa in prilike pri nas povzdigniti naš rod na boljšo stopnjo napredka in omike, pa 'ni storil ničesar, ker mu je ljudska neumnost in nevednost ljuba — ker se le neumna in nevedna ljudska masa uklanja klerikalizmu in njegovim idealom. Vi niste nam nasproti zaradi tega, ker nismo vaši kimavci, podrepniki in vdani hlapci marveč zato, ker je vam in vašemu idealu sedanja šola z naprednim učiteljstvom prokletstvo za naš narod, ker se ta po šolah probuja in ker učiteljstvo ljudstvu odpira oči, da vidi vaše nakane, sleparije in hinavsko zavijanje resnice. Vi vpijete, da smo proti ljudstvu — lažniki! Ravnobratno je res.

(Dalje.)

Iz naše organizacije.

Goriško.

Predsedništvo deželnega učiteljskega društva nazzana učiteljstvu na Goriškem in Gradiščanskem, da je odposlalo c. kr. namestništvu to-le vlogo:

Visoko c. kr. namestništvo!

Zakona o ureditvi pravnih razmer učiteljstva na ljudskih in meščanskih šolah, ki sta bila sklenjena v spodnjevavstrijskem in moravskem deželnem zboru, sta že dobila najvišjo sankcijo in sta stopila v veljavo s 1. januarjem 1905; zakon pa, ki ga je sklenil v tej zadevi zaradi splošne zahteve deželni zbor poknežene grofovine Goriške in Gradiščanske v seji 10. novembra 1904, je čakal na pomnožitev cele tri meseca v eni tukajšnjih tiskarn, in pravijo, da je bil še le te dni predložen c. kr. namestništvu.

Dasiravno'bo ta zakonski načrt zaradi načina, kako naj se troški pokrijejo, težko predložen v najvišjo sankcijo, prosi vendor podpisano predsedništvo, c. kr. namestništvo naj blagovoli brž ko je mogoče odposlati ga c. kr. ministrstvu za bogocastje in uk, da pride čim prej njegova rešitev in se potem, če bo treba, store nadaljni koraki v tem nujnem vprašanju, zakaj materialni položaj učiteljstva je zavoljo vedno rastoče draginje vseh življenskih potrebščin, nastale posebno zaradi zidanja bohinjske železnice, tako žalosten, da so morali v zadnjem času po dveh umrilih učiteljev ostali (navedena so imena dotednih) klicati na pomoč miloščino tovarišev v varstvo proti najhujšemu uboštву.

Visoka c. kr. vlada naj tedaj blagovoli že v prejšnjih vlogah opisani, od dne do dne slabši učiteljski položaj sprejeti na znanje ter v interesu ljudske izobrazbe in splošnega napredka potrebno ukreniti, da se odpravi in učit. pravne razmere potrebam primerno urede.

Predsed. dež. učit. društva za Goriško in Gradiščansko.

Književnost in umetnost.

„Popotnik“. Letnik XXVI. Štev. 3. — Na uvodnem mestu beremo razpravo »Luč in tema«, ki jo je napisal E. Gangl. — Tovariš A. Smrdelj priobčuje svoje konferenčno poročilo »Delovanje učiteljstva z ozirom na varstvo živali in rastlin«, kjer nam spremno kaže, kako je moči s posameznimi učnimi predmeti zbuhati v mladini ljubezen do živali in rastlin in tako vzgojno vplivati na šolsko deco. — V spisu »S I. mednarodnega kongresa za šolsko higijeno v Norimberku 1904.« nas seznanja tovaris Fr. Kocbek s stavki in glavnimi mislimi, ki lahko dajo — in dobro bi bilo! — povod resnemu razmišljavanju. — Tovariš L. Stukelj zaključuje poročilo o »Mednarodnem kongresu o pouku risanja v Bernu«. — Isti pisatelj priobčuje vrlo zanimiv spis »Čestita knjižna starina iz slovenskega ljudskega šolstva«, kjer opisuje kulturno zanimivo knjižico — abecednik — iz l. 1829. — Za »Književnim poročilom« prinaša »Razgled« (Listek, Pedagoški paberki, Kronika) obilico interesantnih vesti o šolstvu in učiteljstvu. — »Popotnik« je tudi to pot bogato in izborno založen. Priporočamo ga najtopleje.

Knjižni dar „Hrv. pedag.-književnog zбора“ za leto 1904. Katančice. Stručak pripovješčica za mali svijet Hrvatskoj mladeži pribrao Stjepan Širola. (Sa 7 slika.) Knjižnice za mladež XLV. knjiga. — Gabrijel Compayre: Intelektualni i moralni razvitak djeteta. II. dio. Prevela Jelica Belović-Bernardzikowska. Knjižnice za učitelje XLII. knjiga. — Pedagoška enciklopedija. Uredniki Stjepan Basariček, Tomislav Ivkanc i Milan Pejnović. Knjiga I. Sveska X. (Kant — Komunalna, interkonfesijska i konfesijska škola.) O teh knjigah izpregovorimo o priliki obširnej.

Reforma školnega dějepisu. Napsal Ed. Štorch. V Praze — VIII. Nákladem vlastním. Za 30 h. Str. 14. — Tovariš Štorch je napisal zanimivo in vsestranski instruktivno razpravo o reformi zgodovinskega pouka, ki bo gotovo zanimala tudi vsakega slovenskega učitelja, zato jo toplo priporočamo.

Vestnik.

Učiteljski dobrotniki. »Društu za zgradbo učiteljskega konvikta« so darovali: Ljubljanska kreditna banka 50 K; Glavna slovenska hranilnica in posojilnica v Ljubljani 50 K; Posojilnica v Žužemberku 50 K; gg. Janko in Jela Rahne na Brdu 25 K mesto venca na grob gospe Fani Orožnove; kumica preblagorodna gdč. Berta baronica Tacco in kum Henrik Klavora, učitelj v Št. Ferjanu, nabrala pri krstu judčka Henrik Trpina pri pesmi »Čuk se je oženil« — čuku 10 K dote, ki jo pa poklanja čuk prepotrebnu učiteljskemu konviktu v Ljubljani. Živili učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

Čekovni promet učiteljskega konvikta. (Letnina à 2 K za l. 1905.) G. Simon Punčuh, nadučitelj v Šmariji; vodstvo l. šole pri Sv. Lenartu pri Škofji Loki; gosp. Janko Casl, šolski voditelj v Špitaliču; g. Josip Kenda, učitelj na Ljubinju pri Tolminu za leta 1904, 1905 in 1906; gosp. Josip Bertok, nadučitelj v Lazaretu (4 K); gospod Ivan Demšar, nadučitelj in gdč. Milka Aschmann, učiteljica v Smarjeti; g. Viljem Gebauer, nadučitelj v Šmihelu; g. Fr. Leskovar, nadučitelj v Novi cerkvi pri Celju.

Kolekta poštnih znakov za učiteljski konvikt. Iz slovenjegraškega okraja kolekta št. 36.

Osebne vesti. — Začasni učitelj v Loškem potoku Fran Zrimšek je nameščen za stalnega učitelja pri Sv. Jerneju pri Poljčanah (tajersko). Za veroučitelja na učiteljišču v Kopru je imenovan katehet Emel Štolfa iz Izole. — Umrl je v Gradcu Ferdo Majcen, profesor verouka na ptujski gimnaziji.

„Ljudski oder“, društvo za vzgojo in omiko slovenskega ljudstva, ustanavlja v Trstu.